

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1010 Ngày: 16 tháng 11 năm 2014

*Thực hiện ngu si hành phá khuấy
Chẳng thông tự hại tấm thân này
Đời đạo chưa minh tình dấy động
Thực hành không có lại càng say*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 8/2/2005 đến 14/2/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Chuyện gì quan trọng nhất trong đời này?
- 2) Sự thiếu thốn có bức bối hay không?
- 3) Thiếu những gì khi cần?
- 4) Thiếu sự giao thiệp có hại hay không?
- 5) Thiếu dưỡng khí có hại không?
- 6) Thiếu tiền có buồn không?
- 7) Giáng lâm xuống thế gian bằng phần hồn với hai tay không, sẽ trở về với những gì?

<p>1) San Diego, 08-02-05 10: 41PM <i>Hỏi: Chuyện gì quan trọng nhất trong đời này?</i></p> <p>Đáp: Thừa chuyện sức khỏe là quan trọng nhất trong cuộc sống</p> <p>Kệ: <i>Sức khỏe trên hết mọi việc làm Việc cần phải giải quyết đầu tiên Qui nguyên thanh tịnh là cần thiết Sức khỏe chính mình phải tự lo</i></p>	<p>2) San Diego, 09-02-05 3: 45 AM <i>Hỏi: Sự thiếu thốn có bức bối hay không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự thiếu thốn rất bức bối</p> <p>Kệ: <i>Sự thiếu thốn tạo sự bất an Khổ cảnh triển miên tạo sự buồn Cực trí khổ tâm gieo ác ý Tâm phiền trí quản khó an yên</i></p>
<p>3) San Diego, 10-02-05 2: 50 AM <i>Hỏi: Thiếu những gì khi cần?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiếu những gì liên hệ đến cơ thể</p> <p>Kệ: <i>Nhu cầu cần thiết đến cơ thể Liên hệ thiên nhiên cùng đất trời Uyển chuyển vô cùng hành giác khí Cùng chung xây dựng trí tâm thi</i></p>	<p>4) San Diego 11-02-05 6: 19 AM <i>Hỏi: Thiếu sự giao thiệp có hại hay không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiếu sự giao thiệp không có lợi khi cần</p> <p>Kệ: <i>Thiếu sự giao thiệp sẽ khổ mình Khi cần thực hiện chuyển tâm linh Qui nguyên đường lối duyên trời độ Chuyển biến vô cùng niệm tiến vô</i></p>
<p>5) San Diego, 12-02-05 4: 20 AM <i>Hỏi: Thiếu dưỡng khí có hại không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiếu dưỡng khí con người không hoạt động được</p> <p>Kệ: <i>Thiếu dưỡng khí không thể sống được Điễn rời thể xác không hồi tỉnh Nằm êm một chỗ trí không minh Chuyển biến phần hồn không hoạt động</i></p>	<p>6) Sydney, 13-02-05 2: 20 PM <i>Hỏi: Thiếu tiền có buồn không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiếu tiền rất buồn</p> <p>Kệ: <i>Thiếu phương tiện đều buồn rầu Khổ trí bức tâm đã hiện buồn Động loạn không còn xây dựng tốt Thành tâm tu học chẳng còn sâu</i></p>
<p>7) Sydney, 14-02-05 12: 50AM <i>Hỏi: Giáng lâm xuống thế gian bằng phần hồn với hai tay không, sẽ trở về với những gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa giáng lâm xuống với tay không thì sẽ trở về bằng hai bàn tay không</p> <p>Kệ: <i>Giáng lâm với phần hồn tay không Sẽ trở về với hai bàn tay không Hết khổ hết lo chẳng tréo tròn Thành tâm tiến hóa theo nhân quả</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

TÌNH

Tình Trời cao đẹp dễ thương
Tình người eo hẹp khó lường khó đo!
Chơn tu tự thức tự dò
Con đường thanh tịnh là đờ rước tâm
Sống vui chớ vội sai lầm
Không xem tự tánh lại thâm trách ai ?
Cảnh đời điều luyện dũa mài
Giúp hồn tiến hóa lập đài thanh cao
Thế gian dân tộc đồng bào
Tạo nơi sum họp từ cao thấp tầng
Mỗi người đóng góp một phần
Nghĩa ân qua lại tối cần sửa tu
Chớ nên tạo cảnh mê mù
Thương yêu tha thứ dễ tu dễ hòa
Từ gần cho đến phương xa
Nằm trong vũ trụ chan hòa tình thương
Thực hành tương chiếu tạo gương
Độ đời thức giác lập đường phát tâm
Tâm không qui hội chẳng lầm
Qui nguyên thanh tịnh tự tâm đường đi
Xác hồn chuyển thức tự ghi
Đường đi rõ rệt trường thi rõ ràng
Tự mình phê luận bạc bàn
Trong không mà có đàng hoàng hơn xưa.
Trở về thanh tịnh mới vừa
Tì bi giác ngộ tránh mưa ở đời
Tham sân tự nó xa rời
Sống trong lẽ sống đời đời yên vui./.

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng
Montreal, 16-09-1988

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 9

*Gieo duyên tận độ tình tha thứ
Sáng suốt chứng tâm của mọi người
Ánh sáng ngập tràn trong trí thức
Bền lâu vững tiến tự tâm cười*

“*Gieo duyên tận độ tình tha thứ*”:

Quân bình mới gieo duyên được, tâm thức an nhiên tự tại, lắng trong, mới thật sự tận độ, lúc đó chúng ta mới giàu lòng tha thứ.

“*Sáng suốt chứng tâm của mọi người*”:

Mình cảm thấy những việc gì, hiểu chiều sâu của mọi sự việc gọi là sáng suốt. Tâm của mọi người đều có.

“*Ánh sáng ngập tràn trong trí thức*”:

Lúc đó quân bình âm dương thì cái óc phải phát sáng, hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ trong trí thức tự mình hiểu nhiều, biết nhiều công chuyện của chính mình.

“*Bền lâu vững tiến tự tâm cười*”:

Hiểu được chính mình, hiểu được càn khôn vũ trụ, hiểu được nguyên lý của trời đất, hiểu tình thương của nhân loại thì tâm lúc nào cũng vui cười.

Ai cho chúng ta được? Sự thật Thượng Đế đã an bài cho chúng ta lúc ra đời đã có sự quân bình thanh nhẹ. Nằm nôi đã biết cười, vui một mình rồi. Lúc đó, khối óc của chúng ta nhẹ nhàng, hồn ra vô dễ dãi. Nhiều khi nằm nôi mà cũng như cười với một người nào, vui với một người nào, tự nhiên tâm thức phát sáng an lành. Mọi người đi ngang nhìn cặp mắt chúng ta lắng trong đều thương quý và muốn hôn, muốn ôm. Lúc sơ sanh mọi người đều có cái duyên lành của Trời Đất. Đến lớn rồi, càng ngày càng hướng ngoại, thu thập tập quán của ngoại cảnh đâm ra cảm thấy mình bơ vơ, rồi chỉ sống trong giới tranh chấp muốn được những gì tốt đẹp nhất ở trần gian cho chính mình biến thành tách ích kỷ, tham lam. Càng ngày càng lớn càng tham lam càng hủy hoại thể xác từ tâm lẫn thân. Lấy gì chứng minh hủy hoại? Thâu ngoại cảnh, muốn bắt chước như ngoại cảnh mà khả năng không đủ, thức hòa đồng không có thì cảm thấy mình bơ vơ và khổ thôi. Còn nếu ngược lại chúng ta chịu tu, sửa tiến cơ tạng trong nội tạng và khối óc thì lúc nào cũng bình an liên hệ với sự chấn động của cả càn khôn vũ trụ, chúng ta lúc nào cũng thanh tịnh, nhận xét rõ rệt từ đâu đến rồi sẽ ra đi bằng cách nào?

Cái việc có có không không ở đời là giáo dục cho con người thức tâm và tiến về lãnh vực tâm linh mà thức giác. Ngược lại, chạy theo tiền tình duyên nghiệp thì phản lại tâm linh, muốn có và sợ không, thì tâm lúc nào cũng động chớ không có thanh tịnh. Chúng mình rõ ràng, chính xác thân của chúng ta ở trong cảnh khổ từ Việt Nam vượt biên qua tới xứ người nhưng mà vẫn khổ vì tham lam muốn đua chen giàu có như người bản xứ thì chuyện đó không có rồi. Khi mà chúng ta không đạt được là vọng động, lầm sai, tâm thức bất ổn, không có chấp nhận cái hoàn cảnh hiện hữu. Nếu hiểu được nguyên lý của Trời Đất chúng ta đi đến đâu cũng là Trời Đất sắp đặt. Nên bằng lòng an nhiên tự tại, Trời kêu lúc nào cũng dạ, Trời cho lúc nào cũng hưởng, đó là tâm bình an. Hiểu được nguyên lý tận độ của Trời Đất chúng ta mới thật sự là người sống tạm tại thế gian, thực hành đời đạo song tu. Đời chúng ta hiện có sự hiện diện hiện tại trên mặt đất, cấu trúc bởi Trời Đất hình thành trong tự nhiên và hồn nhiên. Chúng ta ra đời học biết bao nhiêu chuyện kích động và phản động trong tâm thức đến ngày hôm nay tới già nua mà còn không hiểu lấy chính mình, rất hổ thẹn. Đừng có nói chúng ta sáng suốt. Sáng suốt chỗ nào? Sáng suốt mà không biết mình, không biết của cải cuối cùng của Thượng Đế đã ân ban ra sao, rồi sẽ ra đi đến chỗ nào!

Cho nên người đời hiện tại đua nhau đi tìm một cái pháp lành. Thiên thanh tịnh để giải tỏa những sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm. Nhưng sự gian manh, gian dối của con người sẵn có, tự lường gạt quá

hiều, tưởng mình giỏi hơn người truyền pháp. Bất cứ pháp nào có sự hiện diện trên mặt đất cũng là Thượng Đế ân ban cho người tự học tự thức, tùy duyên mà học, tùy thức mà tiến. Chúng ta đi ngược lại là tự phản trắc lấy chính mình. Mỗi người có một cái duyên lành khác nhau. Mỗi người tuy mắt mũi tai miệng nhưng một tổ chức khác nhau, thanh trực, mỗi li mỗi tí đều khác. Mỗi người có cuộc sống và mỗi người có cuộc chết cũng đều khác. Sống cũng khác mà chết cũng khác. Nguyên lý thì như là một nhưng mà chi tiết nó là khác.

Vậy chúng ta hiểu được đường lối, giải được nghiệp tâm thì chúng ta nên hành, khứ trực lưu thanh, giải phần trực thì chúng ta sẽ lưu được phần thanh. Thanh hòa thanh, chúng ta mới thật sự an tâm tự tiến bất cứ ở góc trời nào, thấy rõ chúng ta đến đây học hỏi từ kích động và phản động, lui về với thanh tịnh mới thăng hoa tiến hóa, hướng về phần hồn thiên giới mà thực hành. Thì tâm chúng ta hướng thượng, đồng nhất hướng thượng như vậy huynh đệ là một, loài người là một.

Chỉ có thực hiện tình thương và đạo đức, đến giờ phút lâm chung sẽ được thanh nhẹ. Tình thương và đạo đức là khí giới sắc bén nhất của Thượng Đế, ở bất cứ hoàn cảnh nào từ đây tới 2001 năm, mọi người đều phải sử dụng tình thương và đạo đức mới tự cứu được. Nếu bỏ tình thương và đạo đức là thấy tâm thức của chúng ta bị sa đọa khi còn sống – nặng ngực, nặng óc, không ngủ được, ăn cũng không ngon, không có gì kêu bằng thích thú – chỉ dồn dập sự đau khổ trong nội tâm và không thoát được mà thôi.

Với duyên lành tận độ, Pháp Lý Vô Vi có hiện diện khắp thế giới để cho mọi người tự thức tự tu mới thật sự là tu. Nhờ thiên hạ tu dùm thì tánh nào tật nấy, không bao giờ tiến. Ý lại nơi Trời Phật cũng là lùi. Ý lại nơi sự phụ cũng bị sa thải tự nhiên. Sự sáng suốt, hoàn cảnh chúng ta là ân sư của chúng ta. Không chịu học, cái gần nhất không chịu học, đi tìm cái xa nhất học, nói chuyện viển vông, nói chuyện Trời Phật, nói đủ thứ, nhưng mà không thực hành làm sao đến với Trời Phật được? Thực hành giải bỏ trần trực, thanh hòa thanh mới có dịp đến đó, Ngài mới tận độ cho chúng ta. Chúng ta còn ô trực, muốn tìm những phần sáng suốt thanh nhẹ hộ độ cho chúng ta, chuyện đó là không có. Chúng ta phải hành tới, Ngài mới hộ độ.

Hiện tại người Việt Nam thấy rõ ràng, chúng ta đến xứ Mỹ trật tự, xứ Úc trật tự, Canada trật tự, chúng ta thấy có không khí tự do. Mà nếu chúng ta không chịu giải mở hòa đồng với thiên hạ, thì học hoài không tiến và không làm gì có địa vị tốt ở xã hội hiện tại được. Cho nên cái thức hòa đồng rất cần thiết. Muốn có thức hòa đồng phải lập lại sự quân bình trong tâm thức của chính mình, nhìn nhận sự sai lầm của chính mình, sai lầm của quá khứ, sai lầm của tiền kiếp, ăn năn sám hối mới có cơ hội khôi phục được quân bình sẵn có trong nội tâm mà tiến hóa.

Ai cũng biết thương, biết yêu, nhưng mà cuối cùng của sự thương yêu đi đến đâu không hiểu, tức là không biết thương mà chẳng biết yêu. Nếu chúng ta biết thương yêu cha mẹ chúng ta bằng lòng ngời lại để sửa mình, sửa tâm, sửa trí, đâu đó nó bình an, hòa hợp với chấn động của cả càn khôn vũ trụ, sống trong cuộc sống an vui thanh nhẹ thì cha mẹ chúng ta rất vui nhìn đứa con hiếu thảo, đứa con biết xây dựng lấy chính nó, đứa con biết thương nó và thương tất cả, là con quý của cả Trời Đất chớ không phải nói gì cha mẹ.

Cho nên tu là cứu cánh, báo hiếu và giải tất cả những cái nghiệp duyên từ kiếp trước tới bây giờ, Phật mới chứng cho chúng ta tam hiền, tinh khí thần hòa hợp với tinh ba của vũ trụ thì phần hồn mới có cơ hội tiến tới. Phần hồn tiến được là đời đạo song tu. Trong đời có đạo mà người ta bị che lấp bởi nghiệp duyên thì thích đời quên đạo là vậy, chứ sự thật chúng ta có sự quân bình mới đi đứng được.

Mọi người đều có đạo mà chúng ta không chịu thực hiện sự quân bình càng ngày càng sáng suốt thêm là tự hủy lấy chính mình, giờ phút lâm chung không biết đi đâu. Tức là không biết thương mình, không biết lo cho chính mình ngay từ giờ phút này thì tương lai sẽ khổ.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà THẠCH THỊ HUI. Sinh năm 1927 (là thân mẫu của bd Lai Sách Thi Canada). Mất ngày 02.11.2014 (nhằm ngày 10.09 năm Giáp Ngọ) tại Lịch Hội Thượng tỉnh Sóc Trăng. Thọ 87 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Bạn đạo Sóc Trăng xin chia buồn cùng gia đình anh Thi.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Hoàng Anh (Sóc Trăng) kính báo.

2). Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bd NGUYỄN THỊ PHƯƠNG . Mất ngày 02.11.2014 (nhằm ngày 10.09 năm Giáp Ngọ) tại Long Thành Đồng Nai thọ 78 tuổi. Được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Huỳnh Đăng Lân (Phan Thiết) kính báo

3) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho thân mẫu của bạn đạo Trương Vũ Long, là Bà Trần thị Hà, sinh ngày 10 tháng 10 năm 1941, từ trần ngày 7 tháng 11 năm 2014 (nhằm ngày rằm tháng 09 năm Nhâm ngọ âm lịch) tại Calgary, Alberta, Canada, hưởng thọ 74 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Thành tâm cảm ơn quý bạn đạo

Nam Mô A Di Đà Phật vạn vật thái bình

Các bạn đạo tại Calgary đồng phân ưu và cảm tạ.

4) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà "Hoàng Thị Nền", Mẹ Hoàng Tố Khanh (nhạc mẫu của Vương Thanh Phú), sinh ngày 15 tháng 2, 1930, đã nhẹ nhàng ra đi rạng sáng ngày 13 tháng 11, 2014, tại Lynnwood, Washington state, Hoa Kỳ. Hưởng thọ 85 tuổi, được thượng lộ bình an và siêu thăng tịnh độ.

Chân thành cảm ơn quý bạn đạo. ~Khanh-Phú